

rolbeslissing

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector civiel recht

zaaknummer / rolnummer: 291750 / HA ZA 07-2285

Rolbeslissing van 28 oktober 2009

in de zaak van

de rechtspersoon naar vreemd recht
SCHLUMBERGER HOLDINGS LIMITED,
gevestigd te Road Town, Tortola, Britse Maagdeneilanden,
eiseres,
advocaat mr. P.J.M. von Schmidt auf Altenstadt te 's-Gravenhage,

tegen

de rechtspersoon naar vreemd recht
ELECTROMAGNETIC GEOSERVICES A.S.,
gevestigd te Trondheim, Noorwegen,
gedaagde,
advocaten mr. R.M. van der Velden, advocaat te Amsterdam

Partijen zullen hierna Schlumberger en EMGS genoemd worden. De zaak wordt inhoudelijk aan de zijde van Schlumberger behandeld door mrs. P.A.M. Hendrick en R.M. Kleemans, advocaten te Amsterdam, aan de zijde van EMGS tevens door mr. K.A.J. Bisschop, advocaat te Amsterdam.

1. De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- het vonnis van deze rechtbank van 16 april 2008 en de daarin genoemde stukken;
- de brief van de voorzitter van de kamer die dat vonnis heeft gewezen van 16 april 2008 aan de oppositie-instanties van het EOB in München met het verzoek de oppositieprocedure tegen EP 1 256 019 in verband met de schorsingsbeslissing uit dat vonnis versneld te behandelen;
- de e-mail van mr. Hendrick van 24 april 2008 aan de rechtbank (met kopie aan de raadslieden van EMGS);
- het antwoord daarop per e-mail van bedoelde voorzitter van 28 april 2008 aan de raadslieden van beide partijen;
- de brief zijdens Schlumberger van 8 juli 2008 aan de rechtbank met het verzoek tussentijds hoger beroep toe te staan tegen genoemd vonnis van 16 april 2008;
- de reactie daarop zijdens EMGS bij brief van 10 juli 2008;
- de reactie daar weer op zijdens Schlumberger bij brief van 11 juli 2008;
- de afwijzing van dit verzoek tot het openstellen van tussentijds appel van meerbedoelde voorzitter bij e-mail aan partijen van 14 juli 2008;

-
- de akte strekkende tot hervatting van de procedure aan de zijde van Schlumberger van 7 oktober 2009 met producties (66 t/m 68);
 - de antwoordakte zijdens EMGS van 21 oktober 2009.

1.2. Schlumberger heeft op de rolzitting van 7 oktober 2009 verzocht de schorsing van de procedure hangende oppositie EP 1 256 019 te heroverwegen, terug te komen op de schorsingsbeslissing en de zaak te heropenen op grond van gewijzigde omstandigheden op grond van art. 20(1) Rv (rechter waakt tegen onredelijke vertraging en treft zo nodig maatregelen). Zij stoelt dat op – kort gezegd – a) de omstandigheid dat in de oppositieprocedures in München anderhalf jaar geen relevante inhoudelijke verwickelingen zouden zijn geweest ondanks bedoeld verzoek om versnelde behandeling aan de oppositie-instanties van het EOB in München, b) Schlumberger er recht op zou hebben te weten waar zij aan toe is, c) de Engelse rechter bij herhaling geoordeeld heeft dat van de industrie in redelijkheid niet kan worden verwacht dat zij procedures bij het EOB afwacht (waarbij Schlumberger aangeeft dat de Engelse rechter inmiddels de 3 ook in de onderhavige procedure centraal staande octrooien van EMGS voor Engeland heeft vernietigd, prod. 68, welk vonnis ook in de opposities is ingebracht) en d) EMGS de schorsing van de procedure zou vieren alsof sprake zou zijn van een overwinning van haar. Schlumberger heeft ter rolle een akte genomen teneinde voort te procederen. Zij stelt voor op nader te bepalen datum "een nieuw althans "opfris"pleidooi te appointeren, met name om de complexe technologie (zodanig met behulp van deskundigen) te duiden."

1.3. EMGS heeft ter rolle van 21 oktober 2009 door het nemen van antwoordakte gemotiveerd tegen dit verzoek bezwaar gemaakt. Op de stellingen partijen wordt voor zover nodig bij de beoordeling ingegaan.

2. De beoordeling

2.1. Het verzoek wordt afgewezen, waartoe als volgt wordt overwogen.

2.2. Voor de redenen om tot schorsing van de zaak over te gaan hangende oppositie tegen het belangrijkste octrooi uit deze zaak, zij allereerst verwezen naar r.o. 4.1 tot en met 4.3 van het tussenvonnis:

4.1 Voorop wordt gesteld dat in deze procedure in de hoofdzaak uitdrukkelijk geen (reconventionele) inbreukvordering voorligt, terwijl in de hoofdzaak de nietigheid van de drie octrooien aan de orde wordt gesteld langs hoofdzakelijk dezelfde lijnen en op basis van dezelfde stukken en argumenten als in de drie aanhangige opposities. EMGS heeft Schlumberger ook niet gesommeerd terzake inbreuk op de octrooien.

4.2 Dat geeft de rechtbank aanleiding gebruik te maken van haar discretionaire bevoegdheid om op de voet van art. 84 lid 3 ROW 1995 (een kennelijke verschrijving; moet zijn: art. 83 lid 4 ROW 1995, rolrechter) de hoofdzaak te schorsen, totdat in de oppositie tegen EP 019 (het ook blijktens de proceshouding van Schlumberger voornaamste octrooi in de aangevallen trits) in kracht van gewijsde is beslist omtrent de geldigheid daarvan. Nu geen inbreukvraag speelt en voor EP 019 inmiddels hulpverzoeken zijn ingediend, zodat thans minstgenomen in enige mate onzeker is hoe de verlenende instantie in München de conclusies uiteindelijk zal vaststellen, acht de rechtbank het opportuun om de uitkomst van de oppositie tegen het voornaamste octrooi af te wachten. Daartoe is mede redengevend dat het

wenselijk voorkomt waar mogelijk (en dat is hier vanwege de afwezigheid van een inbreukzaak zonder meer het geval) het risico van (materieel/inhoudelijk) tegenstrijdige uitspraken te vermijden. Aan de tegen schorsing gerichte bezwaren van Schlumberger wordt voorbij gegaan. Daaraan kan deels tegemoet worden gekomen, doordat de rechtbank het EOB zal verzoeken de oppositie tegen EP 019 in eerste en eventuele tweede aanleg met voorrang te behandelen, zodat daarin zo spoedig als daar mogelijk is kan worden beslist. In de praktijk plegen dergelijke verzoeken van nationale rechtbanken door het EOB te worden gehonoreerd. Dat de parallelle procedure in Engeland niet geschorst zal worden, zoals Schlumberger aanvoert – daargelaten of dat juist is – maakt de afweging niet anders. Overigens acht de rechtbank het in dit verband gevoerde argument dat Schlumberger de markt moet kunnen betreden, in het licht van haar eigen uitdrukkelijke stellingen bij dagvaarding dat zij geen inbreuk maakt op de octrooien (vgl. dagvaarding 199 t/m 205 en het voorwaardelijk gevorderde negatief declaratoir), tenslotte evenmin van dusdanig gewicht, dat niet geschorst zou moeten worden in dit geval.

4.3 Vanwege deze schorsingsbeslissing zal elke beslissing op grond van hetgeen door Schlumberger onder (2), (3), (4) en (5) wordt gevorderd worden aangehouden.

Ook in deze passage uit de genoemde e-mail van de voorzitter van de behandelende kamer van 14 juli 2008 is andermaal zijdens de rechtbank aangegeven waarom tot (niet-appelabele) schorsing hangende oppositie tegen het voornaamste aangevallen octrooi is overgegaan:

Hoewel deze beslissing niet behoeft te worden gemotiveerd (vgl. r.o. 3.4. HR NJ 2005/510), wordt ten overvloede dienaangaande aangegeven dat de vraag of tussentijds appel diende te worden opengesteld, al ter beslissing voorlag ten tijde van vonnis wijzen (...) en daarop mitsdien in afwijzende zin is beslist. Herhaald zij andermaal dat geen inbreukvordering voorligt en de schorsingsbevoegdheid van de rechtbank (...) een discretionaire bevoegdheid betreft. Bovendien zijn de zijdens Schlumberger andermaal gememoreerde "verstreckende gevolgen" eveneens al bij de beoordeling meegewogen, waarop vervolgens is beslist als in het dictum verwoord.

2.3. Terecht geeft EMGS aan dat te dezen alleen de oppositieprocedure tegen EP 1 256 019 relevant is (er lopen nog andere opposities, maar voor de duur daarvan is geen schorsingsbeslissing genomen). In deze oppositie is bij beslissing van de Oppositie Afdeling van 20 augustus 2008 de interventie van Schlumberger in die oppositie ontoelaatbaar geoordeeld, waarop Schlumberger haar interventie evenwel toch heeft gehandhaafd bij brief van 13 oktober 2008, welke verwikkeling kennelijk tot vertraging van de inhoudelijke behandeling van deze oppositie – die derhalve wel "actief" loopt – heeft geleid.

2.4. Dat Schlumberger zou behoren te weten waar zij aan toe is, is al bij herhaling onder ogen gezien door de rechtbank en niet genoegzaam geoordeeld om niet tot schorsing over te gaan *in de specifieke omstandigheden van deze zaak* waar – het zij andermaal benadrukt – *geen reconventionele inbreukvordering voorligt*. EMGS memoreert in dit verband dat een dochter van Schlumberger op de dag van de uitspraak van het tussenvonnis een persbericht heeft gepubliceerd waarin zij meedeelt: *WesternGeco strongly believes it can provide EM services without being in conflict with any validly issued patents of others, including those of EMGS*. Dat is niet mede-beslissend, maar geeft achteraf gezien wel mede reliëf aan de schorsingsbeslissing van de rechtbank *in dit geval*.

2.5. Dat men in Engeland (en overigens bepaald ook regelmatig in Nederland, bijvoorbeeld wanneer, zoals in nogal wat procedures, wel een inbreukvordering aan de orde is en geoordeeld wordt dat sprake is van inbreuk) wel anders oordeelt omtrent gebruikmaking van de discretionaire schorsingsbevoegdheid van de rechter hangende oppositie in München, maakt dit evenmin anders, omdat ook dat al is meegewogen bij de schorsingsbeslissing van de rechtbank.

2.6. Dat EMGS het tussenvonnissen als een overwinning zou vieren, is door Schlumberger niet afdoende kenbaar gesubstantieerd en door EMGS weerlegd met de mededeling dat zij als beursgenoteerde onderneming naar aanleiding van het vonnis alleen een in neutrale beoordelingen getoonzet persbericht heeft doen uitgaan. Dit bericht is in de pogingen van Schlumberger om tussentijd appelverlof te krijgen al ingebracht door Schlumberger en bij de afwijzing van die beslissing meegewogen. Van verder "wapperen" is volgens EMGS geen sprake geweest. Overigens is bij meerbedoeld vonnis een provisioneel gevorderd "wapperverbod" afgewezen, tegen welke beslissing Schlumberger niet heeft geappelleerd.

2.7. In deze omstandigheden is geen sprake van zodanig gewijzigde omstandigheden als door Schlumberger aangevoerd – waarbij nu in het midden kan blijven of dit een grond kan zijn voor het terugkomen op de schorsingsbeslissing in het tussenvonnissen – dat nu reeds tot voortzetting en hernieuwd pleidooi behoort te worden overgegaan.

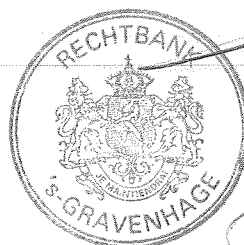
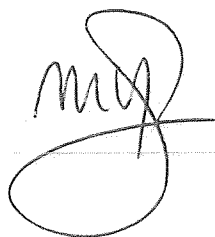
2.8. Mogelijk ten overvloede zal de rechtbank de oppositie-instanties in München andermaal verzoeken tot versnelde behandeling over te gaan, er daarbij op wijzend dat eenzelfde verzoek al ruim anderhalf jaar geleden is gedaan, teneinde te bewerkstelligen dat de oppositieprocedure tegen EP 019 zo voortvarend mogelijk wordt afgewikkeld.

3. De beslissing

De rechtbank

- 3.1. wijst het verzoek tot hervatting van de procedure af;
- 3.2. bepaalt dat de zaak geschorst blijft en verwijst de zaak weer naar de parkeerrol;
- 3.3. houdt iedere verdere beslissing aan.

Deze beslissing is gegeven door mr. G.R.B. van Peurseem en in het openbaar uitgesproken op 28 oktober 2009.

Voor groene/afschrift

28 OKT. 2009

De Griffier

